

Mehmed Kırkinci Hocam, Prof.Dr. Ahmet Akgündüz

Ben, Allah Rahmet eylesin, Kemal Gacar'la da Mehmed Kırkinci Hocamı tartıştım. O, kısmen aleyhte idi. Sonra ben izahlar getirince, tabi susmak mecburiyetinde kaldı ve "Allah affetsin. Bilmeden, aleyhinde bulundum." dedi. Kemal Gacar da çok âlim bir insan.

- Öyle mi?

- Tabii..Yani, Molla Hüsrev'in Durer ve Gurer'ini, Mir'at'ını, şusununu busunu, metnen ezbere anlayabilen bir insan. Rastgele bir insan değil, büyük bir fıkıh âlimi. "Ben tanımıyordum" demişti. Simdi Kırkinci Hocamı haddimiz olmayarak tavsif edelim.

Birincisi: Mehmed Kırkinci Hocam, Şark medreselerinden icazet almış bir âlimdir ki, biz ona "mücaz" diyoruz. Fakat, icazet almış bir âlim olmasının yanında, bazı üstün özellikleri vardır. Demek ki, **birinci özelliği** Şark medreselerinden icazet almış büyük bir âlim oluşudur.

İkinci özelliği, Mantık ilminde, Kelam ilminde, Usul ilminde fevkalade yed-i tûla sahibi oluşudur. Allah'ın onu kelam ilminde ve de usul ilminde çok önemli zirvelere taşımasıdır. İcazet almış olmak demek, hadisten de, tefsirden de, fıkıhtan da, kelamdan da okumak demek. Ama herkesin bir üstün özelliği vardır. Mehmed Kırkinci Hocamın üstün özelliği, ilm-i Kelamda ve bunun yanında Mantıkta ve Usul ilminde çok zirvede oluşudur.

Üçüncü önemli özelliği, bu bence en önemli özelliğidir. Bu iki üstünlüğünün yanında, Bediüzzaman'ın şahsiyetini tanıyabilmesidir. Bu özellik kendisini bütün âlimlerin üzerine çıkarmıştır. Çünkü asrın müceddidi değil sadece, Kutb-u Azam'ı, ferdiyet makamına gelmiş bir insanı ve benim itikadıma göre de ahir zamanın Hazret-i Mehdisini tanımış bir âlim olmak, çok büyük bir imtiyazdır.

Dolayısıyla, bu noktadan misyonu, vizyonu diğer âlimlere göre çok geniştir. Ne Ömer Nasuhi ile kıyaslayabilirsiniz ne eski Erzurum müftüsü Sadık Efendi ile kıyaslayabilirsiniz ne de Sakıp Efendi ile kıyaslayabilirsiniz. Bu noktada Hocam ileridedir.

Dördüncü bir özelliği ise, bu tamamen istihdamdır. Yani bu özellik çok az âlimde vardır. Üstad'ı ziyaret etmiştir ve Üstad'dan Risale-i Nur'un zor hakikatlerini izah etmede temsil duasına mazhar olmuştur. İster Kader meselesinde, ister Haşır meselesinde, ister Allah'a iman meselesinde ortaya koyduğu öyle misaller vardır ki, gerçekten Yunan filozofları o noktada zayıf kalır.

Bu da çok enteresan bir şeydir. Bu sünuhattır. Belki ondan daha âlim insanlar vardır,

ama bu istihdamdır. Üstad'ın duasına mazhardır. Hikmet Pırıltıları'nı hiçbir zaman başka bir eserle, başka bir âlimin eseriyle kıyaslamayın. Bak, özellikle Hikmet Pırıltıları diyorum. Bütün kitaplarını demiyorum.

Beşinci özelliği, Hocamın bir diğer noktası da -bu da çok enteresandır- iyi bir felsefe okuyucusu olmasıdır. Bütün Yunan filozoflarını, düşünce sistemleri ile birlikte çok iyi bilir.

Şimdi, Hocamın hem felsefe hem de Kelam'daki zirvesini iki örnekle göstermek istiyorum. Allah nasip etti, Elmalılı Hamdi Yazır'ın tefsirini beraber, lezzetle, bir hoca talebe şeklinde değil, bir müzakere tarzında, tamamını sesli olarak okuduk.

İkincisi, Kelam ilminde meşhur olan Kadı Beydavi'nin, Nasirüddin Tusi'nin Tecrid'ine şerh olarak yazdığı kitap ki, biz ona "*Şerh-i Matali*" diyorum. Satır satır beraber okuduk. Ağır bir metindir o...

...Onun için Hocamın bütün bu özellikleri sebebiyle Cenab-ı Hak onu bütün ömrü boyunca Risale-i Nur talebesi olarak akranlarının çok üstünde bir hizmete mazhar etmiştir.

*Ben tam **yedi sene** onun yanında, derslerde Risale-i Nur'u okudum, o izah etti. Külliyyatı üçbuçuk defa devretmişiz.*

- Bir de Hocamızın tevazu yönüne değinsek. Bu benim çok dikkatimi çekmiştir hep?..

- Kırkinci Hocam deyince aklıma **Nevzat Yalçıntaş** geliyor, merhum **Sabahaddin Zaim** Hoca geliyor, bir de merhum **Turgut Özal**... Niye diyeceksiniz? Çünkü hepsinde de büyük bir tevazu gördüm. Hepsiyle de yurt dışı ve yurt içi seyahatlerimiz oldu... Bunu gözlemledim.

Kırkinci Hocam'la bir yere gidip de kendisinden önce sofraya oturmadığımı hatırlamam. Gittiğimizde her yerde en büyük iltifat onadır. Hayır... Önce Ahmed Hocayı sofraya oturtur. Sonra kendisi oturur.

Yani, büyüklük başkadır. Aynı şey Nevzat Yalçıntaş için de geçerlidir. Aynı şey Sabahaddin Zaim için de geçerlidir. Büyük insanların özelliğidir bu. Turgut Özal'da da gördüm bunu. İlk ziyaretimdi, Sami Paşa dedi ki; "*El öptürmeyi çok sever.*" Dedim ki; "*Kendimi öldürür, elini öpmem. Çünkü ben burada ulemayı temsil ediyorum. O, siyasetçileri temsil ediyor.*"

Sami Paşa'ya elini uzattı, öptürdü, beni kucakladı. Büyüklük budur. Kapiya kadar uğurladığında, Cumhurbaşkanlığı Köşkündeki herkes şaşırıyordu; "*Bu adam kim? Bu delikanlı kim?*" Hayır... o başka... büyüklük başka bir şey... Hocam'da da ben o büyüklüğü görmüşümdür. Çok önemli bir özelliğidir.

Ömrü boyunca yüzlerce talebe yetiştirmiştir. Sırf Risale-i Nur'da değil, İslami

ilimlerde de böyledir.

“Müteşabih (birbirine benzeyen) ağaçları birbirinden ayıran meyveleridir.”

der Üstad Münazarat'ta. Şahsi kanaatim, onun rahle-i tedrisinde yetişen bir Şener Ağabey, bir Alaaddin Ağabey, bir Vahdet Ağabey, bir İrfan Kardeş ve diğerleri, Nur talebesi olarak Risale-i Nur semasının yıldızlarıdır.

Bunun yanında hakikaten çok kıymetli İslam âlimleri de yetiştirmiştir. Mesela Diyanet İşleri Yüksek Kurulunda onu temsil eden Zeki Karakaya, A'dan Z'ye onun talebesidir. Bu manada da çok talebe yetiştirmiştir.

Ben de hem Risale-i Nur, hem İslami ilimler itibarıyla çok istifade ettim. Şeref duyuyorum, onun talebesi olmakla...